

Fellinger Károly
SZÍNARANY FEJSZE

Amikor találkozom magyarországi
távoli rokonommal,
a kitelepítettek ivadékával,
resteltem magam, mert a szüleim itt maradhattak,
mert nem került rájuk a sor,
úgy érzem, mintha rossz fát tettem volna
a tűzre, hogy az adósa vagyok, pedig mára már neki
nem jelentek a barátai előtt mást,
mint a szlovák ismerőst, akiknél euró
a hivatalos pénznem, amivel fel lehet vágni.

MECHANIKUSAN

Megértem a felejtésre,
álmomban most először
voltam idősebb halott apámnál,
aki fiatal legény volt,
s én adtam neki kölcsön
pár liter benzinre,
hogy eljuthasson
motorkerékpárjával a lányhoz,
aki már egy életen át
csak rá várt,
s aki az anyám lett.

KALAND

Alfonz visszatér a park fái közé,
ahol egy ismeretlen lánnyal
szerelmeskedett az éjjel,

megdöbbenve tapasztalja,
hogy ott felejtette a pénztárcáját,
sőt a fésűjét is, amit a hátsó zsebében
hord, pedig otthon észre sem vette,
hogy valamije is hiányozna,
és nicsak, a pénztárcája
ötszáz eurósokkal lett tele,
azokat meg utálja, mert
sehol se tudják fölváltani őket,
Alfonz tehát magából kikelve
tovább keresgél a fűben,
mígnem ráakad neje fülbevalójára,
amit pont öt éve,
a megismerkedésük napján
vesztett el a Balatonnál,
aztán az édesapjától kapott halkésre,
amivel nád vesszőt szokott vágni
a pecázáshoz, s ami a vízbe pottyanva
elúszott, akár a pénze,
amikor az első fizetéséből
megvette a modern
halászfelszerelést.
Alfonz meglepetésétől
már csak a kíváncsisága nagyobb,
tűvé tesz hát mindent,
és bár körülötte megáll az idő,
mire beesteledik,
az ismeretlen lányba botlik törvénytörően,
aki a keresésére indult.

EGYSOROS

Nekem múlik el minden.